

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

1 105 Kr. Hvis man saa regner det ud paa den Maade, det ærede Medlem gjorde, bliver Forholdet ikke det, at Husmændenes Arbejdsindtægt udgør 80 pCt. af Landarbejdernes, men derimod 106 pCt., og den samme Urigtighed foreligger naturligvis ogsaa med Hensyn til det ærede Medlems Omtale af Gaardmændene.

Men jeg skal nøjes med at paavise de Urigtigheder, jeg her har fremdraget, og blot gentage min Advarsel over for det ærede Medlem. Hvorfor gøre Forholdene vanskeligere? Hvorfor overdrive saaledes, som det ærede Medlem gør her? Jeg finder ikke, at man tjener noget godt Formaal dermed. Og jeg kan tilføje, at naar man beregner Husmændenes og Gaardmændenes Indtægt paa den Maade, som Landøkonomisk Driftsbureau gør, saa er det, efter at man har beregnet deres Kapital med en Forrentning af 5 pCt. Og selv om man nu ikke alle Steder har ret store Kapitaler anbragt — jeg tror for øvrigt, at der for de Brug, som det her drejer sig om, er Tale om helt op imod 30—40 pCt. —, saa betyder det dog en Forrentning af egen Kapital, der i Almindelighed ligger over det, de paagældende kan faa ved at anbringe Kapitalen i Sparekasser eller lignende.

Jeg mener ikke, at alt dette afkræfter det ærede Medlems Udtalelser om, at Forholdene er daarlige for Landbruget. Det har jeg selv gjort opmærksom paa, idet jeg har nævnt Fremgangen, men tillige udtalt, at Forholdene endnu ikke er saa gode, som de burde være. Men jeg mener, at hvis man skal faa andre til at forstaa disse Vanskeligheder, saa er der intet, der er værre end at komme med Overdrivelser, for disse Overdrivelser kan kun skade baade de Landmænd, som har Krav paa at blive behandlet bedre, hvis der er en Mulighed for det, og andre, som hører paa de mere eller mindre misvisende Udtalelser, der fremsættes, men som har Krav paa at faa den virkelige Sandhed at vide.

For øvrigt, hvis det ærede Medlem vilde være loyal — men det forstaaer jeg efter det, der foreligger, er ikke hans Mening —, saa var der ikke noget i Vejen for, at han paaviste, hvorledes Forholdet stillede sig med Hensyn til Landarbejderne i de gunstige Aar for Landbruget. Jeg synes, det vilde have været rimeligt, om det ærede Medlem havde gjort det, men efter at have hørt det ærede Medlem i Gaar er jeg klar over, at det kan man ikke vente fra den Side.

Af Folketingstidenden Sp. 1970, For-

handlingerne i Gaar, vil man se, hvorledes det ærede Medlem ser paa Landmændenes Stilling i Forhold til Landarbejdernes, hvorledes Staten efter det ærede Medlems Mening skal behandle de to Parter. Det ærede Medlem kræver, at Staten skal sikre Landmændenes Indtægt, efter at Landbrugernes Indtægter er gaaet ned, ikke ved indrepolitiske Foranstaltninger, men ved Forhold ude i den store Verden, som de ikke har haft Indflydelse paa. Efter at man gennem Statsforanstaltninger har øget Landbrugets Indtægter meget betydeligt igennem de sidste 5—6—7 Aar, kræver det ærede Medlem, at man yderligere skal stabilisere Landmændenes Indtægt, og i det Arbejde vil det ærede Medlem altid finde mig rede til at deltage. Men naar det ærede Medlem saa stiller sig over for Spørgsmaalet om Lønarbejdernes Lønforhold, saa siger han, at dér maa man benytte sig af en anden Fremgangsmaade, dér har Staten ingen Pligt, det maa ordnes ad frivillig Vej, naar Landmændenes Indtægter er sikrede — det findes Sp. 1970 i Rigsdagstidenden. Hvis man saa blader om til Sp. 1972, saa ser man, at det ærede Medlem, efter at han er blevet trængt for den Udtalelse, henviser Landarbejderne til Sociallovgivningen.

Det er denne Stilling over for de to Parter, der arbejder i Landbruget, som jeg synes, det er beklageligt, at et af Tingets Medlemmer kan indtage. Han kræver, at Staten skal sikre dem, der gaar ind i de frie Erhverv — som altid gennem Aarene har hævdet, at de tager Opgang og Nedgang med oprejst Pande, men det kaster det ærede Medlem fuldkommen over Bord —, Indtægter i Lighed med andre, som han anviser her; men i samme Øjeblik han stilles over for Spørgsmaalet om Landarbejderens Stilling — og alle her i Tinget vil sikkert erkende, at der findes ikke en Gruppe i Befolkningen, som er i Arbejde, hvis Vilkaar økonomisk er saa daarlige som Landarbejdernes —, saa har han ikke den samme Behandling at kræve, saa henviser han dem til den sociale Lovgivning.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen er sikkert med Hensyn til Overdrivelser langt foran sin Partifælle det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, og hvis man vil se paa de Udtalelser, dette ærede Medlem har fremsat — paa Sp. 1836 —, vil man se, at selv om det ærede Medlem Hr. J. S. Foget anstrenger sig aldrig saa meget, vil det vare længe, inden han naar op paa Siden af sin Partiformand. Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen udtaler dér, at Landbrugets Status er forringet med ca. 3 000 Mill. Kr. i 10 Aar,